

ת"פ 37232/07/15 - מדינת ישראל נגד ע.ב.

בית משפט השלום בבאר שבע

16 נובמבר 2015

ת"פ 37232-07-15

מ"ת 37212-07-15

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

המאשימה
מדינת ישראל
ע"י עו"ד הרוש

נגד
הנאשם
ע.ב. (עציר)
ע"י עו"ד ברקאי

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של כליאת שווא, אימים, הסגת גבול ותקיפה סתם.

על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי היו הנאשם והמתלוננת חברים שהתגורר בדירת אביו של הנאשם. ביום 07.07.15, ובסמוך לפני השעה 02:47, נעל הנאשם את דלת הבית לפרק זמן קצר, בפני המתלוננת, מנע ממנה לצאת את הבית, סרב לבקשתה לפתוח לה את הדלת ולקח ממנה את מכשיר הפלאפון שלה. בגין כך, מיוחסת לנאשם עבירה של כליאת שווא.

על פי המתואר בעובדות אישום מספר 2, בתאריך 18.07.15, סמוך לפני השעה 04:37, בעת שהמתלוננת שהתה בדירת שכנה, בבניין האמור בשם "מ.ח.", הגיע הנאשם למקום כשהוא תחת השפעת אלכוהול, דפק על דלת הבית, צלצל בפעמון והאיים על המתלוננת בכך שאמר לה שיפוצץ אותה במכות ושתצא, וזאת בכוונה להפחידה.

סמוך לאחר מכן, הסיג הנאשם גבול בכוונה להקניט בכך שפתח את לוח החשמל וניתק את החשמל מביתה של מ., תוך שהוא צועק למתלוננת ולמ. "...הנה תראו מה עשיתי לכן...". בהמשך משהגיעו שוטרים לביתה של מ., איים הנאשם בפני השוטרים בפגיעה שלא כדין בגופה של המתלוננת, בכך שאמר להם שאם הם הולכים הוא יפגע בה.

עוד מתואר כי ביום 17.07.15, בשעה שאינה ידועה למאשימה, תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין, בכך שסטר לה "קלות" בלחייה, וכן תקף אותה כשבוע וחצי עובר למתואר לעיל, על ידי כך שדחף אותה ואיים עליה, על ידי כך שאמר לה: "...אם את לא עולה אני שובר אותך מכות...". על פי המתואר בסעיף 7 לעובדות כתב האישום, כחודש עובר ליום 17.07.15, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שדחף אותה וסטר לה על פניה "קלות".

בגין מעשים אלו מיוחסים לנאשם שתי עבירות איומים, שתי עבירות של תקיפה סתם והסגת גבול פלילית.

לא היה הסדר בין הצדדים לעניין העונש, וכל צד היה חופשי בטיעונו.

תסקיר שירות מבחן:

מתסקיר שירות המבחן מיום 04.11.15 עולה כי מדובר בנאשם בן 20, רווק, בן בכור ולו אח ואחות מנישואיהם הקודמים של הוריו. כשנה וחצי עובר למעצרו עבר להתגורר מבית אמו לבית אביו, בעקבות קונפליקט שיש לו עם האם. מזה שנתיים משרת בצה"ל בתפקיד מסגר נגמ"שים.

בנוגע לאופן תפקודו במסגרת לימודית, הנאשם ציין כי סיים 12 שנות לימוד, בהן רכש מקצוע מכונאות רכב, בבית הספר של קמ"ג. עם הגיוס לצה"ל הופנה לשרת בבסיס בסמוך לאילת, התקשה בשל המרחק, לכן נעדר מהשירות ובהמשך נשפט והועבר לשרת במחנה נתן. מסר כי שירותו הצבאי במחנה נתן תקין, יש לו מוטיבציה לחזור לשירות הצבאי והוסיף כי במקביל לשירותו הצבאי עבד בתפקידי מטבח במסעדה. שירות המבחן אף שוחח עם מפקדו הקודם של המשיב, שמסר כי בשלושת השבועות הראשונים תחת פיקודו תפקד בצורה טובה ואף היה מועמד לצאת לקורס מסגרות אך ביטל את השתתפותו בשל התנגדותה של חברתו. מאז חלה ירידה בתפקודו וגם שיחות וסיכומים שנעשו בין הנאשם לאביו, לא הובילו לשיפור, דבר שהביא אף להשתתף 35 ימי מחבוש מהם השתחרר שבועיים עובר למעצרו.

הנאשם שולל התנסות בסמים, וכן שולל בעיתיות בתחום צריכה האלכוהול. באשר למערכת היחסים עם המתלוננת, הציג תמונה לפיה מדובר בקשר חיובי למעט מקרים בודדים הכוללים את האירועים בגינם נעצר. בשיחה עם קצין המבחן נטה להשליך את אחריות הקונפליקט על המתלוננת. כן עולה שהתקשה להתמודד עם תחושות עלבון שחווה על רקע התנהגותה. להתרשמות שירות מבחן, הנאשם התקשה להכיר בצרכי המתלוננת כאישיות נפרדת ממנו, ובמצבי מצוקה ניסה לשלוט בה. הנאשם מסר כי אינו מתכוון לחדש את הקשר עמה, במיוחד על רקע פגיעה מצידה, בעצם הגשת התלונה.

משיחה עם המתלוננת, עולה הרושם כי זו הייתה תלויה בנאשם רגשית במידה רבה, ומכאן היה לה קושי להגן על עצמה. להתרשמותם, במהלך הקשר הזוגי עם הנאשם סבלה המתלוננת מאלימות פיזית קשה, רגשית ומילולית, ולהתרשמותם לנאשם הייתה נטיה לבודד אותה להגבילה מבחינת קשרים חברתיים וגם לעקוב אחריה. עוד עולה כי אין מדובר בתקופה משברית, אלא התנהלות שמטרתה לשלוט שליטה מוחלטת במתלוננת.

הוצע לנאשם שילוב בטיפול למניעת אלימות זוגית, אך זה לא ביטא מוטיבציה לכך. לדבריו למד את הלקח וידע בעתיד להתמודד עם מצבי כעס. שירות מבחן מתרשם שהלה מתקשה לבחון את הבעייתיות בדינמיקה הזוגית, מנסה לצמצם את החלק שלו בקונפליקט ונראה שעסוק במחירים שמשלם בהיותו עצור.

הנאשם מודה בביצוע עבירות, אך אינו ער לעומק בעיותיו, מתקשה לבחון דפוסי חשיבתו והתנהלותו המכשילים ונוטה

להשליך על המתלוננת את האחריות על מצבו. כך סיפר שנעל את המתלוננת בביתו, כי דאג שלא תצא מהבית בשעות הלילה בשכונה ד' אותה הגדיר כמסוכנת. עוד ציין שנטל מידה טלפון, אך מדובר במכשיר השייך לו ובנוגע לפעולת ניתוק החשמל, ידע שהמתלוננת פוחדת להיות בחושך, ופעולה זו הייתה ביטוי של כעס שלו כלפיה. התרשמות שירות מבחן שמדובר במערכת יחסים מאופיינת בתלות רגשית, ביחסי קנאה ורכושנות ובקושי שלו להכיר בכך.

בבחינת הערכת הסיכון, מצוין כי מדובר באדם צעיר בעל בטחון עצמי נמוך, שכפי הנראה מגיל צעיר נחשף לאלימות של אביו כלפי אמו, בהם נטה להזדהות עם האב. זה מתקשה לעמוד בגבולות המוטלים עליו ולהישמע לגורמי סמכות. כך גם הרושם הוא כי זה נמנע מלשתף בבעייתיות בתחום שימוש באלכוהול. בשל אלה ובשל המפורט לעיל, להערכת השירות קיימת רמת סיכון גבוהה להתנהגות אלימה וללא טיפול אינטנסיבי ארוך טווח במסגרת סגורה, רמת הסיכון לא תצטמצם. בהקשר לכך צוין כי להתרשמותם אין לנאשם מודעות אף לא ראשונית - לצורך בטיפול בתחום מניעת האלימות או בכל תחום אחר. ובשל כך גם אין המלצה על צו פיקוח במסגרת שירות המבחן.

בבחינת גורמי הסיכון, מצוין כי מדובר בהליך פלילי ראשון המתנהל כנגד הנאשם. הודאתו במעשים והצהרותיו המילוליות שיימנע מהתנהגות אלימה בעתיד. בסופם של דברים, שירות מבחן מצוין כי להערכתם, הנאשם זקוק לעונש מוחשי אשר יציב לו גבולות ברורים להתנהגות ובמידה ויוחלט על עונש של מאסר, מומלץ לבחון שילובו בטיפול בתחום האלימות במשפחה, בין כתלי הכלא.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה בטיעוניו לעונש הפנה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם בכללם כבודה, שלמות גופה וחירותה של המתלוננת. זה הפנה להתנהלותו האובססיבית של הנאשם כלפי המתלוננת לרצף המעשים הכוללים הן אלימות מילולית והן אלימות פיזית. בגין כל אלה עתר למתחם עונש הנע בין 9-18 חודשים מאסר בפועל. בגדרי המתחם הפנה לכך שהנאשם לא נרתם לכל הליך טיפולי ולהמלצתו הסופית של שירות המבחן לפיה יש להשית על הנאשם ענישה מוחשית שתציב לו גבולות ברורים.

במסגרת הראיות לעונש העידה ההגנה את מפקדו של הנאשם, מר משה דרעי. זה ציין כי במהלך התקופה שהיה תחת אחריותו המגיעה לכדי 4 חודשים הנאשם תפקד באופן חיובי, עשה את כל המבוקש ממנו ואף היה צפוי לצאת לקורס בן 3 שבועות של מסגרות מתקדמת. זה ציין כי מהשלב שחברתו של הנאשם לא הסכימה שיצא לקורס החלה התדרדרות בתפקודו, זה הפסיק לענות לטלפונים, נפקד ואף הועמד לדין. אין ברשותו מכתב המונע חזרתו של הנאשם לצבא.

ב"כ הנאשם, במסגרת טיעוניו לעונש הפנה לתיקון המשמעותי שנעשה בכתב האישום ולכך שבסופם של דברים, וכדבריו, "הר הוליד עכבר". ב"כ הנאשם אינו מקל ראש במיוחס לנאשם אולם לדבריו, מדובר במריבות בין שני בני זוג שאינן מצויות במדרג הגבוה של עבירות בכגון דא והתפרסו על פני תקופה של כחודש ימים. עוד ביקש ליתן הדעת להתנהלותה של המתלוננת אשר נהגה להקניט ולהרגיז את הנאשם ולהביאו לידי המפורט באישומים השונים בכתב האישום. המתלוננת היא זו שמנעה ממנו לצאת לקורס מתקדם בצבא ומכאן הגיע התדרדרותו. בשונה מהמפורט בתסקיר הנאשם הביע חרטה על מעשיו כבר במעמד חקירתו במשטרה. ביתר פירוט ציין כי כליאת השווא היתה לתקופה קצרה.

הטלפון המדובר היה טלפון של הנאשם. הנאשם לא הגיע שתוי אלא השכנה היתה זו שהשקתה אותו ואת האחרים בוודקה. המדובר בדחיפות קלות ללא סימני חבלה. המתלוננת גרה כיום בריחוק ממקום מגוריו של הנאשם ואין לו כוונה לחזור ולחיות יחד עמה. הנאשם מעוניין להיקלט חזרה בצבא דבר שיסייע לו להשתקם. בנסיבות אלה, ניתן להסתפק בימי מעצרו לצד מאסר מותנה שיכול ויהיה מרתיע.

דין והכרעה:

במעשיו האמורים לעיל, פגע הנאשם בערכים המוגנים של כבודה, שלמות גופה, וחירותה של המתלוננת. יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט ע' ארבל בע"פ 305/12 **מדינת ישראל נגד זליג**, (24.06.2013):

"זאת ועוד, קצה נפשנו ממעשי אלימות, ההולכים ומתרבים, במיוחד מעשי אלימות נגד נשים מצד הקרובים להן ביותר. התיק הנוכחי הוא בבחינת חוליה נוספת, המצטרפת למצבור הולך ומתרחב של מקרי אלימות מסוג זה, מה שנראה כ"מכת מדינה" המחייבת את בית המשפט לעמוד בפרץ ולהשית עונשים חמורים שירתיעו הן את העבריין העומד לפנינו, הן עבריינים פוטנציאליים".

דברים ברוח דומה נאמר גם בע"פ 9621/02 **מדינת ישראל נגד פלוני**, (03.11.2004):

"התופעה של אלימות כלפי נשים אשר במקרים רבים אף מסתיימת ברצח מחייבת תגובה מחמירה ומתריעה...בנסיבות אלו מצווים אנו לתת ביטוי עונשי הולם לחומרת המעשים באופן שיהיה בו כדי להרתיע את המשיב מפני חזרה על מעשים מסוכנים אלה ואף להתריע עבריינים בכוח".

בבחינת מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים, ולחומרה, הרי יש ליתן הדעת לכך שאין המדובר במעידה חד פעמית או אירוע שבוצע בעידא דריתחא. למעשה מדובר ב-5 אירועים שונים שנפרסו על פני תקופה של כחודש ימים. מכלול התנהלותו של הנאשם מלמד על דפוס התנהגות אלים המאפיין אותו ואת מערכת היחסים עם המתלוננת.

אכן, כל אירוע בפני עצמו אינו נמצא במדרג הגבוה של עבירות בכגון דא. יחד עם זאת, לכולם מאפיין אחד בולט וענייני האובססיביות והרצון לשליטה של הנאשם בחייה של המתלוננת. כך הם פני הדברים באישום הראשון שעה שהנאשם נועל את הדלת בפניה של המתלוננת ומונע ממנה לצאת. כך הם פני הדברים שעה שנוטל ממנה את מכשיר הטלפון.

האובססיביות והרכושנות של הנאשם כלפי המתלוננת מוצאים ביטוי אף ביתר שאת בעובדות כתב האישום השני.

כפי הנלמד, מסעיף 4 לעובדות כתב האישום (שהינו מוקדם מבחינה כרונולוגית) הנאשם תוקף את המתלוננת על ידי כך שסוטר לה קלות בלחיה. התנהלות זו מחמירה ומתדרדרת כפי שהדבר נלמד מסעיפים 1-3 לעובדות כתב האישום. עפ"י המתואר בבוקרו של יום למחרת, ביום 18.07.15 בארבע לפנות בוקר מגיע נאשם אל דירת השכנה בה שהתה המתלוננת ומאיים עליה שיפוצץ אותה במכות כשתצא. בשעה שהמתלוננת (בצדק) מסרבת לצאת הנאשם מנתק את

החשמל תוך שצועק לעבר המתלוננות. נקל לשער את החשש שעבר בלבה של המתלוננת וכך גם של חברתה בשעה שמצאו את עצמן בדירה מוחשכת כשרגעים בודדים לפני כן איים הנאשם לפגוע בהן. מהלך זה של הנאשם נעשה בכוונת מכון שכן כפי שעולה מהתסקיר זה ידע היטב כי המתלוננת פוחדת להיות בחושך ופעל מתוך ביטוי של כעס. גם הגעתם של השוטרים לביתה של המתלוננת לא הביאה את הנאשם להתעשת וזה מאיים על המתלוננת בנוכחותם עת מציין כי במידה ויעזבו את המקום הוא יפגע בה.

המעשים המפורטים לעיל באישום השני מבוצעים בהיותו תחת השפעת אלכוהול. בהקשר לכך יוער כי בית המשפט לא ירד לסף דעתה של ההגנה שעה שצינה שהשכנה היא זו שהציע לנאשם ולאחרים לשתות כנתון שיש בו להקל עמו. הנאשם אדם בוגר אשר שתה מרצונו מבלי שאיש הכריחו לעשות כן. מעשה אלימות ואיומים המבוצעים תחת השפעת אלכוהול מתיר רסנים, יש לראותם בחומרה וזאת גם נוכח הסכנה כי תחת השפעת אלכוהול אותם אירועים יכול ויתדרדרו לכדי מעשים ותוצאות קשים יותר נוכח אותה התרופפות רסנים.

עוד נלמד מעובדות כתב האישום המתוקן כי קדמו לאותו אירוע עוד 2 מקרים בהם תקף הנאשם את המתלוננת ואיים עליה. האחד, כשבוע וחצי עובר למתואר לעיל כאשר באירוע זה דחף הנאשם את המתלוננת ואיים עליה כי במידה ולא תעלה ישבור אותה במכות. ואילו כחודש עובר למתואר לעיל, סטר לה על פניה קלות ודחף אותה.

מעשים אלו כוללים בתוכם רכיב של השפלה ופוגעים בכבודה של המתלוננת ובאוטונומיה שלה להחליט כיצד לנהוג בחייה האישיים ללא כל מורא וחשש עם תוצאות בחירותיה.

ההגנה ביקשה ללמד שהמתלוננת היא זו שהביאה להתדרדרות והסלמה ביחסיהם שעה שסירבה שזה יצא לקורס מטעם הצבא. אין בידי בית המשפט לקבל זאת כנתון לקולא. אמירות אלו בדומה להתבטאויות נוספות של הנאשם מעידות על השלכת האחריות למעשיו על גורמים חיצוניים ללא יכולת של בחינה פנימית, וממילא אין בהם כדי להצדיק ולו במעט נקיטה באלימות כלפי המתלוננת. מנגד, ולקולא, תילקח בחשבון העובדה כי בסופם של דברים כל מעשה בפני עצמו כאמור אינו מצוי במדרג הגבוה של עבירות בכגון דא. המדובר באלימות ללא שימוש בחפץ כלשהו. המעשים לא הותירו חבלות. כליאת השווא היתה זמן קצר יחסית.

מכל המקובץ לעיל, סבורני כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם בגין מכלול מעשיו, נע בין 8 ל-20 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם ולקולא, תילקח הודאתו שיש בה כדי לחסוך זמן שיפוטי יקר. כך גם יש בהודאה זו משום הבעת חרטה. למעט הרשעה אחת שאינה ממן העניין בגין נפקדות אין לנאשם הרשעות קודמות. הנאשם צעיר בגיל ונמנה על אוכלוסיית בגירים צעירים על כל המשמעויות הנלוות לכך.

מנגד, ולחומרה אין מקום כלל לדבר על הליכי שיקום שכן הנאשם לא הביע נזקקות טיפולית וכנגזרת מכך לא היה מוכן להשתלב בכל הליך שכזה. לא זו בלבד שהנאשם לא הביע נזקקות טיפולית הרי שמתסקיר שירות המבחן עולה שזה

כלל אינו ער לבעייתיות בהתנהלותו ולעובדה כי זה פועל באופן אימפולסיבי בפרט במצבי דחק. הנאשם אליבא שירות מבחן נמנע מלשתף אותם בבעייתיות בתחום שימוש באלכוהול והיה עסוק במחירים שמשלם בגין היותו עצור במסגרת הליך המשפטי. הנאשם ביקש להציג תמונה מתפקדת וכך גם את הקשר עם המתלוננת באופן חיובי וזאת הגם שמשיחה עם המתלוננת עולה תמונה שונה תכלית שוני לרבות נקיטה באליומות פיזית קשה, ריגשית ומילולית כלפיה לכל אורך מערכת היחסים ביניהם. בסופם של דברים שירות המבחן מציין במפורש כי נשקפת מן הנאשם **רמת סיכון גבוה להתנהגות אלימה**.

כשזו תמונת הדברים הרי שיש לתת משקל לשיקולי הרתעת היחיד לצד משקל מה להרתעת הרבים נוכח נפוצותן של העבירות בהן הורשע הנאשם.

מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 9 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו, 08.07.15.
- ב. 4 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות אלימות מסוג עוון או עבירות של כליאת שווא או איומים או הסגת גבול פלילית.
- ג. 8 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות אלימות מסוג פשע.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ד' כסלו תשע"ו, 16/11/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הנאשם הועמד לדין שלא במסגרת בית דין צבאי אלא בית משפט השלום ועל כן את המאסר עליו לרצות בדומה לאסירים אחרים בכלא שאותו ייקבע שב"ס עפ"י הנהלים.

ניתנה והודעה היום ד' כסלו תשע"ו, 16/11/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט